

Butlletí

Caputxins de

L'AJUDA

Juliol/Agost 2018

BACH I GAUDÍ, DOS SANTS BARONS

1 Joan Sebastià Bach va ser, en el camp de la música barroca, el que és per a nosaltres Antoni Gaudí en el camp de l'arquitectura modernista: dos genis creadors de noves formes artístiques, a més d'haver estat uns bons cristians. Van tenir una vida “normal” com a persones i com a professionals, havent de lluitar per obrir-se camí i, per això, havent d'assumir reptes que imposaven els qui els contractaven. Però allò que més els inspirava era el tema religiós. Tant Gaudí com Bach van fer moltes obres no-religioses, segons la comanda que rebien i que els convenia assumir per tal de rebre'n la paga necessària per a les seves necessitats. Tot i així, fins i tot en les obres profanes hi deixen entreveure el seu rerefons “místic”.

2 Potser hi ha persones que no distingeixen si una música és de Bach, però quan a Missa escolten un coral seu, queden captivats, perquè aquella música els ajuda a concentrar-se i a pregar. A vegades pot més una melodia que un sermó. Bach continua “parlant” a través de la seva música, com Gaudí continua “parlant” a través de la seva arquitectura; o, si no, que ho diguin molts dels qui entren al Temple de la Sagrada Família de Barcelona.

3 Joan Sebastià Bach va néixer l'any 1685, a Turíngia (Alemanya). La seva família era “musical”, tant per part de pare com de mare, i ja l'iniciaren a tocar el violí i el clavecí. Orfe als 10 anys, visqué amb un germà seu, que era organista. Estudià música i formava part del cor de la capella. També rebé una base sòlida en teologia, llatí i història. Als 18 anys ja el trobem d'organista a l'església Nova d'Arnstadt i va escriure les primeres obres de consideració. Al mateix temps s'encarregava de la formació musical dels cantants i músics municipals. L'any 1707 es va casar amb una seva cosina segona, Maria Bàrbara, amb qui va tenir 7 fills, dels quals sobrevisqueren 4. De tant en tant els tocava canviar de casa i ciutat, en recerca d'una millor retribució. Va fer amistat amb diferents músics de l'època, com Pachelbel, Telemann, Buxtehude. L'any 1720 va morir la seva esposa i poc després es va casar amb Anna Magdalena, amb qui va tenir 13 fills. En 1723 es va traslladar a Leipzig, on visqué fins al final de la seva vida.

4 Joan Sebastià Bach va estar sempre rodejat de l'afecte familiar. A casa seva, s'hi feia molta música, perquè molts dels seus fills també eren músics i la seva esposa era una cèlebre cantant. Només l'últim any el passà amb un cert pessimisme, perquè anava perdent la visió. Prou es va

sotmetre a una operació de cataractes, però no li resultà. Li van repetir, i la cosa va anar de mal en pitjor. Va quedar cec. Tanmateix, poc abans de morir, com per un miracle, va tornar a veure-hi. Així ho explica la seva esposa:

“Un dia vaig sentir la seva veu apagada que em cridava: *"Magdalena, estimada, apropa't!"* En sentir el to tremolós de la seva veu, vaig notar com si m'hagués travessat una fletxa. Em vaig precipitar sobre el seu llit. Amb els ulls molt oberts mirava cap a mi. I em veia! Els seus ulls, apagats per l'esforç i el dolor, s'havien tornat a obrir i tenien una brillantor dolorosa! Fou l'últim regal que li va fer Déu: tornar-li la vista poc abans del seu final. Va tornar a veure el sol, va veure els seus fills i em va veure a mi i al nét que li donà Lieschen i que portava el seu nom. Jo li vaig apropar una magnífica rosa vermella i la seva mirada es va fixar en el seu color: *"Magdalena"* va dir, *"on ara me'n vaig, hi veuré colors més bonics i sentiré la música que fins ara només hem pogut somiar. I els meus ulls veuran el Senyor!"* Estava immòbil, tenia la meua mà en la seva. Semblava estar veient la imatge amb què havia somiat tota la seva vida, la de l'Altíssim, al qual havia servit amb la seva música. Però, cada vegada es veia més clar que s'apropava el seu final. *"Toqueu una mica de música!"*, va dir, mentre ens agenollàvem al costat del llit. *"Canteu-me una bonica cançó sobre la mort, que ha arribat la meua hora."* Jo vaig vacil·lar un instant, no sabent quina música escollir per a aquelles orelles que aviat sentirien la música celeste. Però Déu em va inspirar i vaig començar a cantar el coral *Tots els homes han de morir*, per al qual havia escrit ell un preludi en el meu quadernet d'orgue. Els altres em van seguir i cantàvem a quatre veus. Mentre cantàvem, es va escampar una expressió de pau pel rostre de Sebastian. Semblava que s'havia allunyat de les misèries d'aquest món. Un dimarts a la tarda, a un quart de nou del 28 de juliol de 1750, es va morir. Tenia seixanta-cinc anys”.

5 Antoni Gaudí va néixer l'any 1852. Va tenir l'oportunitat de formar-se i treballar com a arquitecte, tant en obres encomanades per famílies de la burgesia com per institucions religioses. En la seva joventut li havia agradat la vida un xic bohèmia. Però en la seva edat madura es va anar decantant cap al misticisme. Sobretot els seus darrers 12 anys, els passà

gairebé com un ermità, centrat del tot en l'obra gegantina del Temple expiatori de la Sagrada Família. Un vespre, anant a peu de l'església de Sant Felip Neri (al costat de la Catedral) fins a la Sagrada Família, en passar per la Gran Via a l'alçada del carrer Bailén va ser atropellat per un tramvia. Anant indocumentat i tenint un aspecte de captaire, el van traslladar a l'Hospital de la Santa Creu. No van saber qui era fins que el capellà de la Sagrada Família, Mn. Gil Parés, i un arquitecte amic, el Sr. Domènec Sugrañes, el van localitzar. Li proposaren de portar-lo a una clínica. Ell contestà: *"El meu lloc és aquí entre els pobres"*. Va morir a l'Hospital el dia 10 de juny de 1926, tres dies després de l'atropellament. Estava a punt de complir 74 anys.

6 Antoni Gaudí té iniciat el procés de beatificació, la qual cosa vol dir que l'Església considera que pot ser proposat com un model de cristià. I jo penso que si Joan Sebastià Bach hagués estat catòlic (però era de l'Església Luterana) potser també el veneràriem com a “sant”. Canonitzats o no, ambdós foren uns cristians exemplars.

Mateu Sanclimens

CONVENT DE POMPEIA (Diagonal, 450, tel. 93 416 18 12)

Horari de Porteria:

De dilluns a dissabte:

De 9h a 13h, i de 16h a 19:30h.

*Però durant el mes d'agost,
a les tardes la porteria restarà tancada.*

Diumenges i festes:

De 10h a 13h.

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

Mesos de juliol i agost:

de 7:30 a 13h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18:30h a 20h.

Diumenges: De 10h a 13:30, i de 18:30h a 20h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners):

Mesos de juliol i agost: a les 8h i a les 19h.

*Per tant, durant els mesos de juliol i agost,
queda suprimida la missa de les 7h del matí,*

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte:

A les 10:30, 12:30 i 19h.

Dia 5 de juliol, a les 20h.,

A Pompeia-Grups (C/ Riera de Sant Miquel, 1b)

**Presentació del llibre de Jaume Terribas,
ex-alumne de l'antiga Escola:**

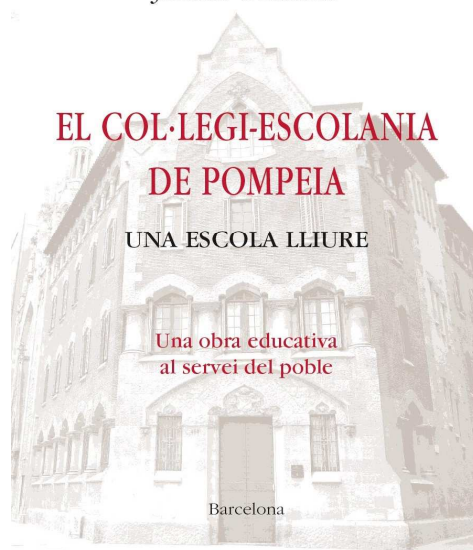
"El Col·legi-Escolania de Pompeia"

Exercicis espirituals a Sant Martí del Montnegre

Del 29 de juliol al 4 d'agost, i del 5 al 11 d'agost

Contacte: Mail: conselldeiaics@caputxins.cat

Jaume Terribas

**EL COL·LEGI-ESCOLANIA
DE POMPEIA**

UNA ESCOLA LLIURE

Una obra educativa
al servei del poble

Barcelona

**La darrera setmana de juny els frares farem exercicis espirituals
a fora de Barcelona.**

**Per això, en aquest Santuari de Pompeia, NO HI HAURÀ MISSES ELS
DIES:**

Dilluns 25, al vespre

Dimarts 26, al matí i vespre

Dimecres 27, al matí i vespre

Dijous 28, al matí i vespre

Divendres 29, al matí i vespre

L'església estarà oberta de les 9h a les 13h

La porteria està oberta de les 10h a les 13h, i de les 16h a les 19h.

El nostre Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda

resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes:

De 8:30h a 13h i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges:

De les 9h a les 13h, i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30.

Dissabtes:

De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 9h i a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30, 12h i 20h.

Els dissabtes, al final de la Missa de 9h: Pregàries i Goigs.

Per a casos familiars particulars, es pot demanar una Missa a les 20h.

***Durant el mes d'agost, A LES TARDES,
tant la porteria com l'església restaran tancades.
Tampoc no hi haurà servei social.***

Dia 2 d'agost

FESTA DE LA MARE DE DÉU DELS ÀNGELS, DE LA PORCIÚNCULA

Al Santuari de l'Ajuda, celebrarem la santa Missa a les 9 del matí i a les 8 de la tarda.

Farem el cant dels goigs de la Mare de Déu.

Hi haurà Benedicció i repartiment d'alfàbrega.

**La darrera setmana de juny els frares farem exercicis espirituals
a fora de Barcelona.**

Per això, en aquest Santuari de l'Ajuda,

NO HI HAURÀ MISSES ELS DIES:

Dilluns 25,

Dimarts 26,

Dimecres 27,

Dijous 28,

Divendres 29,

L'església i la porteria estaran obertes de les 9h a les 13h

Tarda: tancat